694/04

Den 29. marts 2004 blev i sag nr. 61.462:

xxxxxx xxxx xxxxxx
xxxxxxxxxxxx x
xxxx xxxxxxxx

mod

Topdanmark Forsikring A/S
Borupvang 4
2750 Ballerup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har ulykkesforsikring i Topdanmark Forsikring A/S, klager over størrelsen af den af selskabet fastsatte méngrad erstatning i forbindelse med et anmeldt ulykkestilfælde.

Selskabet har fastsat klagerens méngrad til 15 %, og klageren er utilfreds hermed.

Selskabet har ved skrivelse af 23/6 2003 til nævnet redegjort for sagen således:

"Der klages over vor méngradsfastsættelse på 15%, idet man henviser til kommunens tilkendelse af offentlig pension efter § 20, jfr. § 16, i lov om social pension. Kommunens afgørelse tages dog op til ny vurdering om 3 år, regnet fra 1/5-03. Pensionspapirerne vedlægges ..

Vi skal oplyse følgende.

Anmeldelse modtages den 29/12-99, vedrørende en sket skade ca. 1 ½ år tidligere, den 5/2-98. Anmeldelse og lægeerklæring vedlægges ..

Da skaden skete på arbejdspladsen blev man enige om at afvente Arbejdsskadestyrelsens afgørelse.

Den 13/2-01 modtog vi fra forsikrede diverse lægeligt materiale, som efterfølgende blev forelagt vore læger til vurdering, herunder eventuelt til afgørelse af méngradens størrelse, jvf. bilag ..

Efter oplysningerne blev skadens følger anset for at være stationære og méngraden ansat til 15%. Erstatning udfra forsikringssummen blev udbetalt den 26/2-01 til forsikrede.

Efter forsikringsbetingelserne opgøres invaliditetsgraden efter en af Sikringsstyrelsen, Arbejdsskadeforsikringen, udarbejdet tabel (méntabel 1985), og fastsættelsen sker uden hensyntagen til forsikredes erhverv.

Der er med andre ord tale om en erstatningsfastsættelse efter det medicinske mén, og ikke efter forsikredes arbejdsevne og sociale forhold, som der er sket ved forsikredes tilkendelse af den offentlig pension.

Skadens følger ses af sagens lægeerklæringer. Det fremgår således, at forsikrede pådrager sig et ryk i venstre arm, som siden giver gener op i nakke og skulderområdet.

Svære symptomer og bevægeindskrænkning i nakke-skulder området, ansættes normalt til mellem 10-12-15% mén, alt afhængig af det enkelte tilfælde, jvf. méntabel side 18 og 19, og som vedlægges ... Vor læger har ansat skadens mén til 15%, hvilket er i overensstemmelse med praksis for lignende skader.

Vi ønsker derfor at fastholde, at vi alene er forpligtet til at udbetale erstatning efter det medicinske mén, som nærmere er beskrevet i de gældende forsikringsbetingelser. Endvidere at erstatning herfor allerede er betalt i februar 2001 til forsikrede.

Erstatning for fx mistet arbejdsevne henhører ikke under denne her tegnede ulykkeforsikring, hvorfor vi må fastholde afvisning af at udbetale yderligere erstatning, udover den allerede foretagne."

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

"Invaliditetsgraden fastsættes efter en af Sikringsstyrelsen, Arbejdsskadeforsikringen, udarbejdet tabel (mentabel 1985). Fastsættelsen sker uden hensyntagen til sikredes erhverv.

Hvis invaliditetsgraden ikke kan fastsættes efter den nævnte mentabel, fastsættes invaliditetsgraden på grundlag af skadens medicinske art og omfang, uden hensyntagen til forsikredes erhverv."

Nævnet udtaler:

Spørgsmålet om størrelsen af den méngrad, klageren har pådraget sig, kan indbringes for Arbejdsskadestyrelsen, men nævnet finder efter en gennemgang af sagen, at en méngrad på mere end 15 % ikke er godtgjort i en sådan grad, at nævnet for sit vedkommende har fundet anledning til at forelægge spørgsmålet for Arbejdsskadestyrelsen. Nævnet finder således ikke grundlag for at pålægge selskabet at udbetale yderligere erstatning, hvorfor

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Marianne Højgaard Pedersen